

**TEORII ALE
CONSPIRAȚIEI**

Profesor coordonator:

Rados Maria

Președinte:

Călin Cristian

Vicepreședinte:

Negruțu Cristina

Redactor șef:

Maximiuc Ioana

Grafică:

Andrici Cezar

Liceul Teoretic de Informatică

„Gr. Moisiu”, Iași

<http://liis.ro/~istorie/>

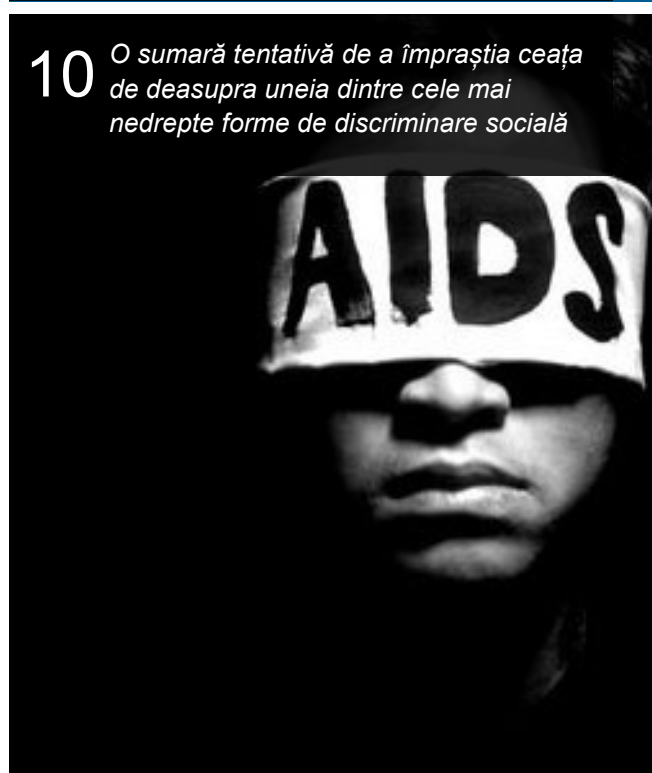
DESPRE INFORMAȚII ȘI CONSPIRAȚII

Câte din informațiile cu care venim în contact sunt adevărate și câte sunt proiectate pentru a ne induce în eroare? Suntem cu adevărat păcăliți din toate părțile? Sau e doar paranoia? Oricum ar fi, toate aceste mistere trezesc un interes uimitor în ființa umană. Nevoia noastră de epic, setea de adevăr, dorința de a distinge între bune intenții și pure interese materiale ne-au îndreptat atenția spre necesitatea unei treziri din amețeaua manipulării. Absurde sau plauzibile, teoriile conspirației sunt o parte a vieții cotidiene care merită toată atenția noastră, deoarece prezintă acea doză de spectaculos, de neașteptat care ne scoate din rutina asta indusă, ne face să conștientizăm că nu există niciun stăvilor pentru rațiunea umană.

Acestea sunt motivele pentru care a doua ediție a revistei *Privire în trecut* este dedicată în întregime abordării acestor teorii. Obiectivul autorilor noștri, în esență, a fost ridicarea unui semnal de alarmă în ceea ce privește credibilitatea surselor de la care ne aprovizionăm cu informații. Așadar, provocăm cititorii la un exercițiu de rațiune – cât suntem de informați de fapt și câte din informațiile pe care credem că le deținem sunt de încredere?

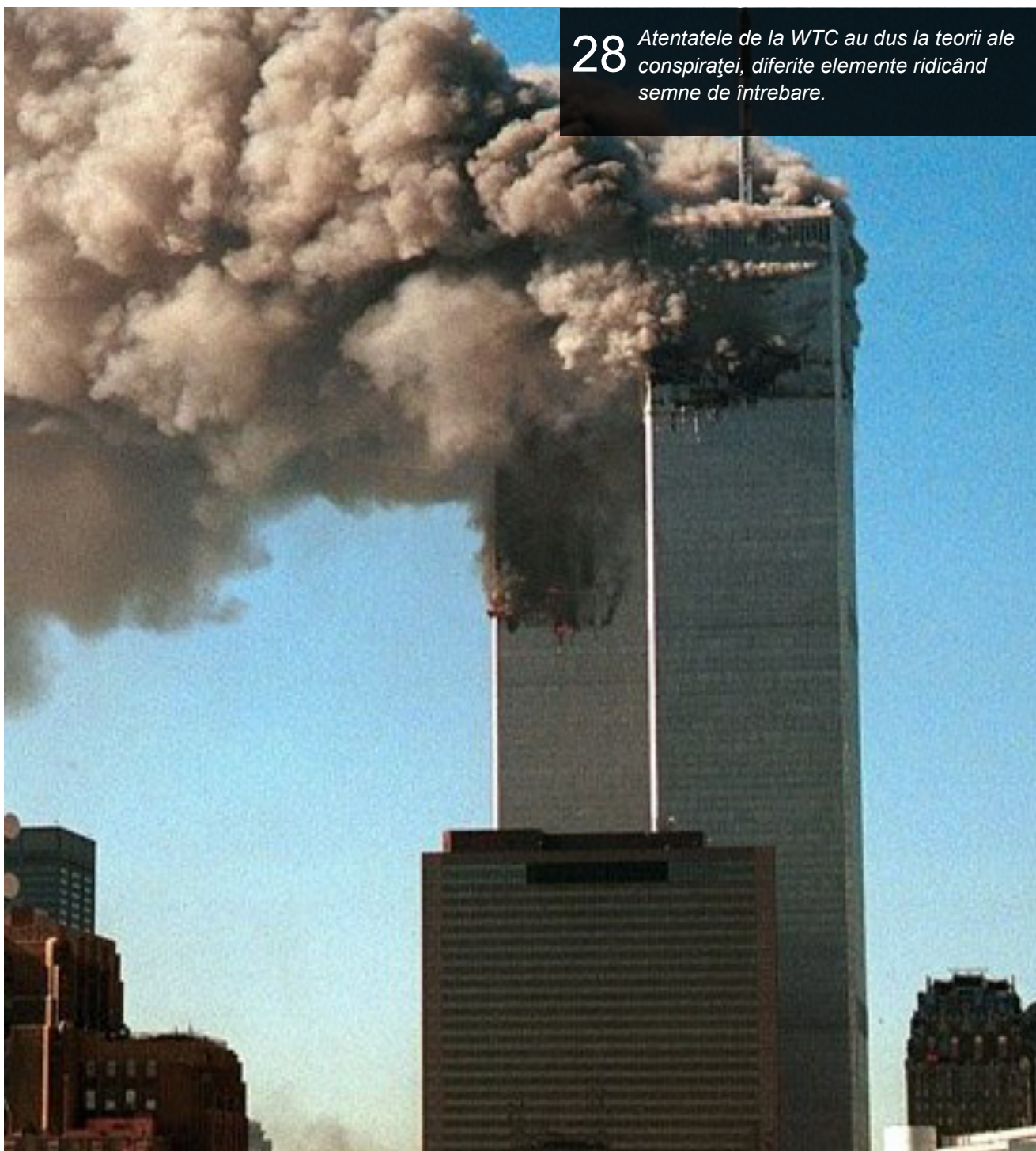
CUPRINS

- 6 Moartea lui Mihai Eminescu - Adevărul despre boala și moartea tulburătoare a scriitorului
- 10 Originea HIV - La granița dintre dezastru natural și discriminare
- 12 Aselenizarea - marea farsă a secolului XX?
- 18 Asasinarea președintelui J. F. Kennedy
- 20 Publicitatea subliminală - legendă urbană sau adevăr?
- 22 Editorial - Alege scepticismul
- 24 Politica de control a maselor - Grupul Bilderberg „Guvernul Mondial Nevăzut”
- 26 Uzura planificată
- 30 World Trade Center - în urma atacului
- 34 Cei mai bogați oameni din lume
- 36 Bibliografie

18 *Asasinarea președintelui J.F.Kennedy: unul dintre cele mai controversate evenimente din istoria americană.*

28 *Atentatele de la WTC au dus la teorii ale conspirației, diferite elemente ridicând semne de întrebare.*

MOARTEA LUI MIHAI EMINESCU

ADEVĂRUL DESPRE BOALA ȘI MOARTEA TULBURĂTOARE A SCRITORULUI

Mihai Eminescu a fost cea mai mare voce poetică din literatura română, pe care a ivit-o până acum timpul. Cu toate acestea, întreaga viață i-a fost redusă la un șablon convenabil, menit să ascundă circumstanțele reale ale morții sale. Împlinirea celor 120 de ani de la moartea poetului, au reprezentat un prilej ideal pentru a face cunoscute publicului adevăratele cauze ale morții sale, începând cu anul 2009.

La prima vedere, puțină lume știe cum a murit domnia sa. Există o gamă variată de teorii false, conform cărora poetul s-ar fi stins în timp ce cânta "Deșteaptă-te române!", în urma unei lovituri primite de la un alt bolnav aflat la același ospiciu.

Activitatea publicistică a lui Mihai Eminescu a fost mereu ascunsă, interzisă, cenzurată. Chiar și materialele școlare îl impun pe acesta doar ca poet, cu toate că activitatea sa principală era cea de jurnalist, iar creațiile literare au fost cu grijă separate de structurile politice, operele publicistice fiind interzise total. Prin urmare, istoria oficială a vieții poetului îl descrie ca fiind o ființă neadaptată, "un visător rupt de realitate" după cum afirmă Titu Maiorescu; alcoolic, nebun și bolnav de sifilis.

Demis din funcția de revizor școlar, Eminescu începe activitatea de ziarist încă din vara anului 1876, iar în octombrie 1877, la inițiativa lui Titu Maiorescu și a lui Ioan Slavici, a

fost angajat ca redactor-șef la cotidianul Timpul, organul oficial al Partidului Conservator, fiind chemat de la Iași, unde redacta „Curierul de Iași”. Această funcție îi va permite să ia atitudine în privința mișcărilor politice interne care aveau loc în România, dumnealui dorind unirea țării-mamă cu Ardealul, pentru drepturile românilor care erau

asupriți.

Această scrisoare este o dovadă vie a sentimentului de îngrijorare a lui Ion Creangă față de plecarea lui Mihai Eminescu la București, care a fost reprodusă în revista "Cosânzeana", Orăștie, 27 aprilie 1913, p. 244-245 (Creangă despre Eminescu).

După plecarea lui Eminescu în 1877, la București, Ion Creangă îi adresează mai multe scrisori, printre care:

Bădie Mihai,

Ai plecat și mata din leși, lăsînd în sufletul meu multă scîrbă și amăreală.

Să deie Dumnezeu să fie mai bine pe acolo, dar nu cred. Munteanul e frate cu dracul, dintr-un pol el face doi; ș-apoi dă, poate nu-s cu inima curată când grăiesc de fratele nostru că-i cu dracul, în loc să fie cu Dumnezeu.

Dar, iartă și mata, căci o prietinie care ne-a legat așa de strîns nu poate să fie ruptă fără de ciudă din partea altuia care rămîne singur.

Această epistolie ți-o scriu în cerdacul unde de atâtea ori am stat împreună, unde mata, uitîndu-te pe cerul plin cu minunății, îmi povestea atîtea lucruri frumoase... frumoase...

Dar coșogemite om ca mine, gîndindu-se la acele vremuri, a început să plîngă...

Bădie Mihai, nu pot să uit acele nopți albe cînd hoinăream prin Ciric și Aroneanu, fără pic de gînduri rele, dar din dragostea cea mare pentru leșul nostru, uitat și părăsit de toți.

Și dimineața cînd ne întorceam la cuiabar, blagosvloviți de aghiazma cea fără de prihană și atît iertătoare a Tincăi, care ne primea cu alai, parcă cine știe ce nelegiuri am făcut și noi.

Ți-aș scrie mai mulțișor, însă a venit Enăchescu și trebuie să plec cu dînsul la tipografie.

Cu toată dragostea,

Ieși, 1877, decembrie

Ionică

M. EMINESCU

Prim Redactor al ziarului "Timpul"

Cu toate că în mare parte convingerile lui Mihai Eminescu erau în concordanță cu cele ale conservatorilor, el și-a exprimat deseori propriile păreri, care nu respectau întocmai cerințele liniei oficiale a partidului, el reușind să devină o problemă internațională, provocând proteste și nemulțumiri. În scurt timp, a ajuns să critice până și proiectul de program al Partidului Conservator, fiind inclus și Titu Maiorescu. Din acest moment, ei au înțeles că Mihai Eminescu trebuie redus la tăcere din cauza pasiunii cu care își susținea ideile, a

naționalismului și patriotismul său, prin urmare P.P. Carp afirmând într-o scrisoare trimisă lui Titu Maiorescu: "Și mai potoliți-l pe Eminescu!".

În anul 1882, poetul va ajuta la crearea unei societăți secrete, "Societatea Carpaților", care va stârni interesul deosebit al marilor puteri, cu toții considerând că Eminescu, ca formator de opinie, avea o influență deosebită asupra poporului, manifestările și acțiunile conspirative organizate la inițiativa societății îngrijorând în mod deosebit reprezentanții diplomați ai Austro-

Ungariei în România.

La data de 28 iunie 1883, aveau să izbucnească conspirațiile asasinării fizice și morale ale lui Eminescu. Deoarece scriitorul nu putea dispărea brusc, datorită influenței pe care o exercita, au avut loc o serie de întâmplări menite să demonstreze "boala eminesciană". Umilirea începe odată cu acordul unui tratat secret între Austro-Ungaria, Germania, Italia și România, care interzicea, pe de o parte, protestele de orice fel ce presupuneau dezrobirea Ardealului. Astfel, prima internare a lui Mihai Eminescu a reprezentat cea mai ușoară modalitate de a se respecta condițiile impuse de tratat.

Pentru îndepărtarea sigură a scriitorului, se inventează povestea unei boli venerice, se răspândește zvonul nebuniei lui, astfel încât activitatea jurnalistică să dispară, insistându-se asupra laturii creative și romantice a personalității acestuia, de altfel cum se evidențiază în operele sale poetice. În cadrul unor serii îndelungate de internări, modul de examinare nu a fost la fel ca al celorlalți pacienți, însă acest aspect

Semnătura lui Mihai Eminescu

nu era un lucru favorabil scriitorului. Diagnosticile pe care unii medici i le -au pus, fără să țină cont de simptomele pe care le avea, erau neadevărate, fiind preluate apoi și de istorie.

Din momentul în care a fost internat pentru prima dată, Mihai Eminescu a devenit o păpușă în mâna conservatorilor, viața sa fiind un continuu drum între casă și ospicii. Acesta va fi victima unor tratamente barbare, prin care a ajuns să fie otrăvit lent cu mercur, sub pretextul unui tratament contra sifilisului. Cu toate că era cunoscută toxicitatea acestei substanțe, chiar și în proporții foarte mici, tratamentul continuă, iar dozele depășeau cu mult limita permisă, doctorul Iszac administrându-i doze uriașe de mercur, de 4 până la 7 grame. Într-un chin permanent i se fac băi reci în plină iarnă, este bătut cu o frânghie udă, umilit și oprit din activitatea sa publicistică. Astfel, experimentele doctorului Iszac vor completa asasinarea civilă a lui Eminescu din 1883.

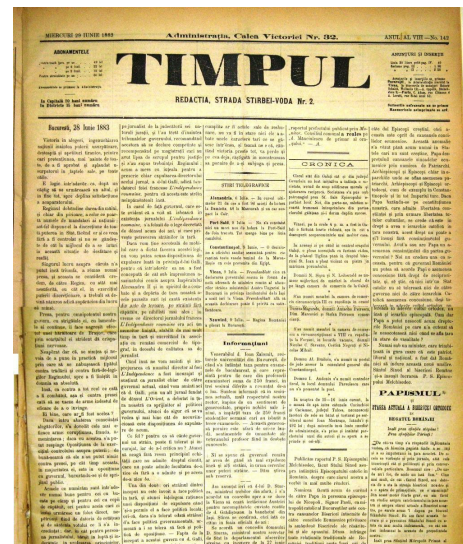
Abia în anul 1888, Veronica Micle reușește să îl scoată din mâna doctorului Iszac și să-l readucă la București. Aici, va începe să scrie din nou și astfel, sub protecția anonimatului, reușește să publice un articol denunțător într-o gazetă, iar ca urmare a acestui fapt, internarea sa va fi una permanentă în sanatoriul doctorului Șuțu.

Eminescu scria în una din serile petrecute în spital: „Om din mine tot n-o să mai iasă! Prea sunt mulți aceea pe care i-am jignit spunând adevărul și după cele petrecute, nu mi rămâne decât să stau sficios într-un colț. Dacă mai înainte, voind să

se apere, ziceau că sunt răutăcios și că exagerez, acum nu le va fi greu să mă prezinte drept un descreierat.” Așadar, în concordanță cu zvonurile răspândite, cum ar fi reușit un om diagnosticat cu o boală de demență paralică, să conștientizeze tot ceea ce avea să i se întâmple?

Așa cum afirma Alexandru Vlahuță, „într-o țară cu atâtea nulități politice triumfătoare, un poet atât de mare și cinstit nu putea să moară decât într-un spital de nebuni”. Pe 15 iunie 1889, Mihai Eminescu moare pe neașteptate și foarte suspect. În urma unui studiu realizat de către doctorul Vladimir Beleş, specialist în medicină legală și a doctorului Ovidiu Vuia, neuropsihiatru, s-a ajuns la concluzia că diagnosticile care s-au dat lui Eminescu erau doar superficialități, necesare pentru a camufla suprimarea acestuia. Ceea ce reprezintă o dovadă în acest sens, este creierul său care la moarte cântărea 1.490 de grame, iar presupusa boală ar fi trebuit să consume materia cerebrală. Creierul scriitorului este uitat mai târziu la soare, pentru că riscau să iasă la iveală adevăratele motive ale morții.

În concluzie, acest jurnalist politic ce deranja francmasoneria, a

Ziarul „Timpul”, din 29 ianuarie 1883, cu ultimul articol publicat de Eminescu despre libertatea presei

fost omorât la comandă datorită dorinței sale înverșunate de a susține unitatea națională și judecat drept atentator la adresa regelui, pericol public, antisemit, xenofob, nebun, sifilitic, alcoolic. Prin urmare, abundența creațiilor artistice din perioada premergătoare asasinării lui Mihai Eminescu, i-au demonstrat sănătatea mintală datorită faptului că ar fi fost incapabil de a mai crea ceva în cazul în care acesta ar fi fost bolnav de sifilis. Cenzurarea informațiilor privitoare la moartea sa, au condus la crearea unei întorsături surprinzătoare în istorie, lipsa continuă de informare implicând nașterea numeroaselor false teorii.

- ◆ Murarușu Ștefana
- ◆ Oatuș Andreea-Elena

AIDS

ORIGINEA HIV

LA GRANIȚA DINTRE DEZASTRU NATURAL ȘI DISCRIMINARE

SIDA (sindromul imuno-deficienței dobândite) este o boală a sistemului imunitar, cauzată de infectarea cu virusul HIV (virusul imuno-deficienței umane). Pe măsura ce boala progresaază, acesta interferează din ce în ce mai mult cu sistemul imunitar, făcând persoana purtătoare tot mai predispusă la infecții, incluzând o serie de tumori sau infecții oportuniste pe care o persoană al cărei sistem imunitar funcționează, nu le-ar face în mod normal.

Originea virusului HIV rămâne o chestiune îndelung disputată, existând numeroase speculații care spun că virusul ar fi fost creat în mod artificial în laboratoarele americane pentru a fi folosit ca unealtă de genocid. Scopul acestuia ar fi constat în eradicarea grupurilor parazitare ale societății: toxicomani, homosexuali, oamenii de culoare etc.

Un prim indiciu în analiza acestei ipoteze a apărut în 1986, când un virus similar cu HIV a fost găsit responsabil cu infectarea cu SIDA a pacienților din vestul Africii. În mod curios, acest virus, denumit HIV-2, era strâns legat de un virus simian care cauzase imunodeficiența macacilor aflați în captivitate. Mai târziu, mai mulți viruși, categorizați ca SIV (virus imunodictar simian) au fost găsiți printre mai multe primate din Africa: maimuțe, cimpanzei, mandrile. De asemenea, în mod interesant, “rude” apropiate simiene ale virușilor HIV-1 și HIV-2 au fost identificate la cimpanzei și maimuțe. Aceste relații au adus primele dovezi conform cărora SIDA a apărut atât la oameni, cât și la macaci ca o consecință a infecțiilor cu lentiviruși între diferite specii de primate. Mai mult, studiile au arătat că SIV nu este un agent patogen natural, ci a fost gen-

erat accidental în centrele care țin primate în captivitate din SUA, prin inocularea a diferite specii de macaci cu sânge sau țesuturi infectate. Similar, a devenit clar că HIV-1 și HIV-2 au fost rezultatul unui transfer între specii a unor viruși care infectează în mod specific primatele. Cel mai interesant, însă, este că nu se știe exact cum au intrat oamenii în contact cu precursorii simieni ai HIV. Teoretic, raportându-ne la biologia acestor viruși, probabil infectarea s-a realizat prin expunerea la sânge sau țesuturi infectate de la gorile în cadrul vânătorilor întreprinse de oameni pe teritoriul gorilelor seropozitive. Totuși, un lucru foarte curios este și evoluția surprinzătoare a SIDA. Dintr-o boală care afecta bărbații de culoare africani, a devenit brusc o afecțiune întâlnită în primul rând printre homosexuali tineri sau printre toxicomani.

Tocmai în această evoluție constă principalul factor asupra căruia planează suspiciunile în istoria acestei boli.

HIV se transmite prin sânge sau țesuturi infectate sau pe cale sexuală. Așadar, nu este o boală care să se transmită tocmai ușor, spre deosebire de alte afecțiuni, care se propagă prin aer, prin apă sau prin contact direct. Acest lucru a dus la formarea unui teren propice pentru diverse teorii care să explice explozia de victime în rândul homosexualilor sau a toxicomanilor. Cea mai cunoscută teorie de acest tip spune ca HIV a fost introdus în vaccinele experimentale anti - hepatita B, sponsorizate de Guvern, la care o mulțime de homosexuali s-au înscris și care au avut loc în 1978 în New York. Curios a fost faptul că 20% dintre participanții la acest experiment au fost găsiți seropozitivi în 1980 (la un an înainte ca SIDA să devină "oficială", în 1981). Asta ar însemna că Manhattan-ul ar fi avut cea mai mare incidență a bolii din lume, mai mare, chiar, decât în Africa, unde se presupune că se afla leagănul acestei afecțiuni. Pe lângă asta, 80% dintre cazurile de SIDA din America sunt homosexuali, dependenți de droguri și partenerii lor sexuali. Principalul susținător al acestei teorii, dr. Alan Cantwell, spune că a studia originea HIV/SIDA, ignorând implicațiile sale sociale discriminatorii, e similar cu a studia Holocaustul, fără a lua în calcul naziștii. Există date care demonstrează că aceasta nu este o teorie absurdă. Statisticile spun că, din lumea industrializată, America este cea mai afectată țară, iar faptul că ¾ din victime sunt homosexuali sau aparțin minorităților etnice, ca hispanicii sau

*Simbolul luptei
împotriva SIDA*

afro-americanii, pare să alimenteze suspiciunile.

Aceasta nu este singura ipoteză care implică intervenția omului în împrăștierea HIV. Jakob Segal, un profesor de biologie de la Universitatea Humboldt din Germania de Est a acelei perioade, spune că HIV a fost creat într-un laborator militar din Fort Detrick, U.S., prin îmbinarea a alți doi viruși, Visna și HTLV-1. Acesta susține că noul virus, elaborat între 1977-1978, a fost testat pe deținuți ai închisorii care se ofereau voluntari în schimbul scurtării pedepsei. Mai mult, el spune că prin acestia infecția s-a

răspândit la restul populației. Totuși, la sfârșitul războiului rece, s-a demonstrat că "ipoteza Fort Detrick" a fost o operațiune de propagandă, condusă de KGB sub numele de cod "Infektion", întreprinsă pentru a submina credibilitatea Statelor Unite, a favoriza anti-americanismul și pentru a crea tensiuni între America și țările care îi găzduiau bazele militare.

În concluzie, putem spune că mica muncă de "cercetare" pe care am întreprins-o pentru a clarifica, cât de cât, misterul legat de originea SIDA, ne-a lămurit foarte puțin. Teoria oficială este plauzibilă până la un punct, unde teoriile complementare aduc

completări la fel de relative pentru a umple golurile de informație. Într-adevăr, există o lacună mare în versiunea oficială, "teoria maimuței verzi", care ne face să ne întrebăm cât este de realistă și dacă, într-adevăr, se ascunde o oarecare conspirație sub vălul de umbră pe care îl prezintă.

- ◆ Negruțu Cristina
- ◆ Oarză Angela

20 iulie 1969... peste 500 de milioane de oameni urmăresc cu sufletul la gură cea mai mare realizare de până atunci a omenirii: aselenizarea primei nave cu echipaj uman. "Un pas mic pentru om, un pas urias pentru omenire", celebra expresie a astronautului american, Neil Armstrong, făcea înconjurul lumii într-o fracțiune de secundă.

Umanitatea păsea alături de echipajul american într-o nouă eră. Și totuși, suspiciunea își făcea loc în inimile martorilor aceluși eveniment

încolțea în mintea tuturor... A ajuns Armstrong pe Lună sau totul a fost doar o farsă uriașă cu implicații planetare?

UN PAS MIC PENTRU OM, UN PAS URIAȘ PENTRU OMENIRE

odată cu primele analize amănunțite ale imaginilor selenare, și o întrebare

Ideea unui trucaj al aselenizării nu este una nouă și nici de muș-

ASELENIZAREA

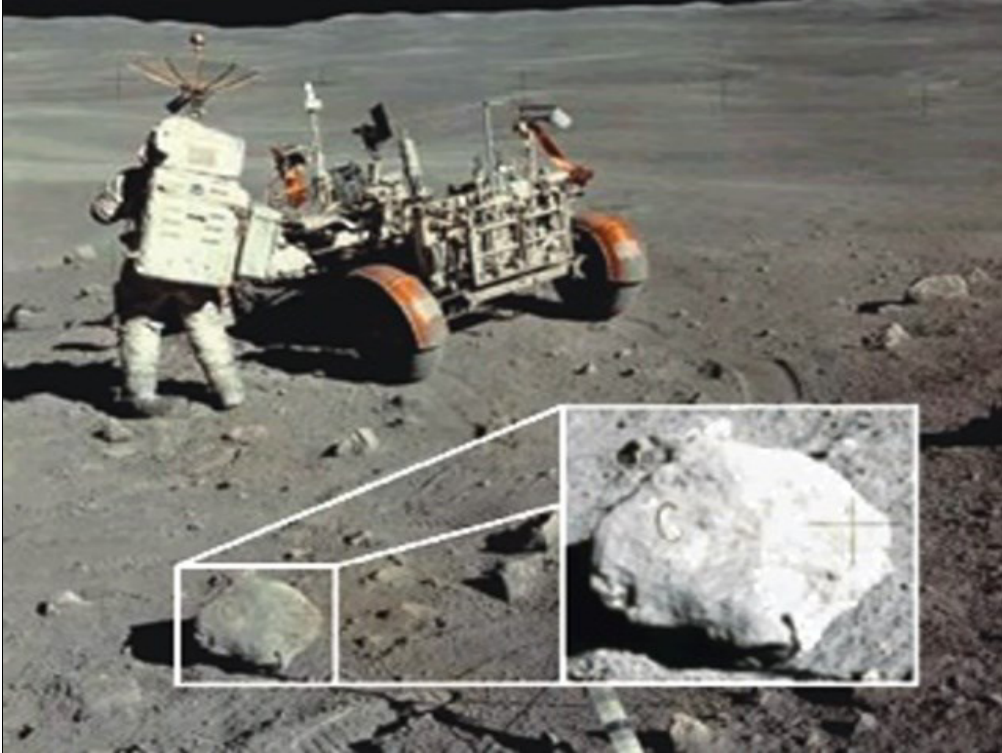
MAREA FARSĂ A SECOLULUI XX?

malizat. De fapt, în vremea inițierii acesteia, conceptul nu era depășit decât de asasinarea lui J.F.Kennedy și de misterioasa zonă 51. Aceasta a avut reacții instantane, adepții formulând un punct de vedere încă de la începutul anului 1970, facilitați de echivocul explicațiilor de la NASA. Astfel, conspiraționiștii susțin că totul este doar o înscenare concepută într

-un studio secret din Nevada, menită să favorizeze contextul politic.

Cu toate acestea, de ce ar regiza una dintre cele mai mari puteri ale lumii o călătorie care nu avusese loc? Privind cadrul geopolitic, nimic nu este surprinzător. Uniunea Sovietică câștigase deja prima rundă în cursa spațială. Prima capsulă spațială trimisă în afara atmosferei

terestre, primul animal lansat în spațiu, primul om și primul echipaj de trei persoane care ajungeau pe orbita terestră precum și primul modul fără echipaj, Luna2, care ajungea pe satelitul natural al Terrei constituiau adevărate atentate la prestigiul țării, aceasta având nevoie de o demonstrație a superiorității. Aveau însă statele americane

O ÎNȘELĂTORIE SAU O ILUZIE OPTICĂ?

tehnologia necesară unui astfel de drum? Răspunsul este disputat chiar și în zilele noastre.

Lumini, umbre și lipsa stelelor

Unul dintre argumentele conspiraționiștilor cu privire la misiunea Apollo 11 este lipsa stelelor din fotografiile dezvăluite de NASA. În ace-

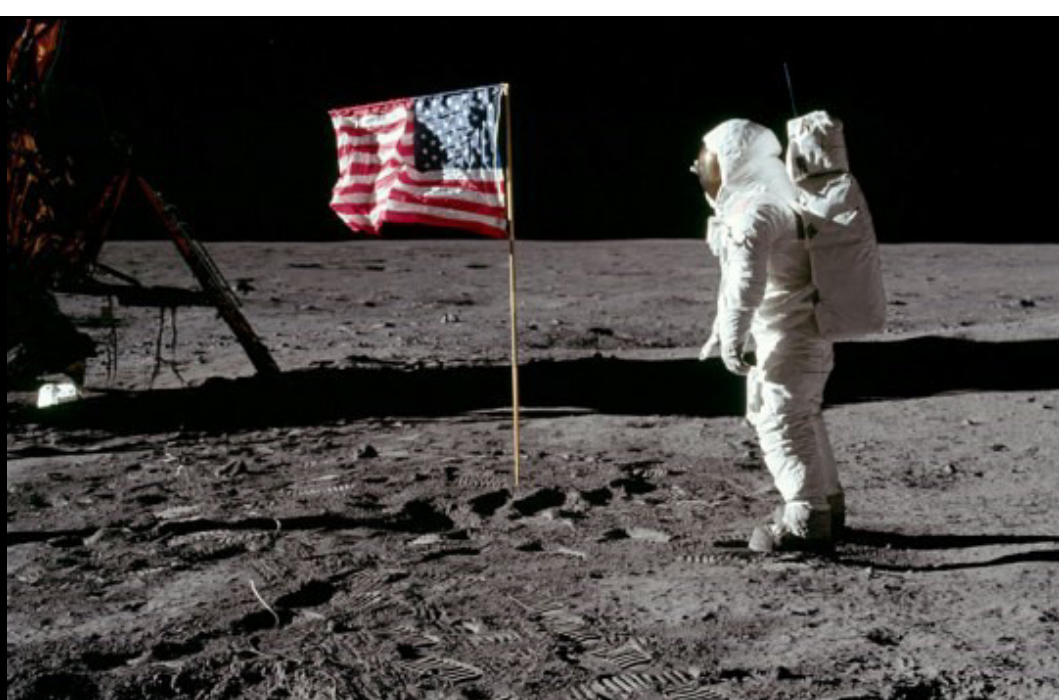
stea, spațiul apare total negru, în ciuda faptului că nu ar exista niciun element care să obtureze observarea acestora, din moment ce atmosfera nu există.

Răspunsul oficialilor NASA a fost unul pe măsură. Aceștia au explicat că lumina extrem de puternică de pe suprafața selenară a împiedicat sur-

prinderea acestora. Un exemplu al oamenilor de știință americani este încercarea de a fotografia stelele de pe Pământ, însă aflându-te într-un oraș puternic iluminat. Astfel, singura posibilitate a astronauților ar fi fost ca imaginile să fie făcute de pe partea întunecată a satelitului. Cu toate acestea, cum ar fi putut supraviețui un aparat de fotografiat în prezența radiațiilor extreme și temperaturilor? Răspunsul? „Atât Apollo 11 cât și celelalte misiuni care au avut loc până în 1972 au fost efectuate la primele ore ale dimineții lunare”, susțin cercetătorii americani.

Celebră este și fotografia unuia dintre astronauți stând sub modulul lunar. Deși se află sub umbra acestuia, cosmonautul este bine iluminat ceea ce ar trăda influența unui reflector din posibilul studio. De asemenea, umbrele nu sunt destul de întunecate. Această teorie își poate găsi totuși răspunsul în compoziția prafului lunar. El are proprietatea de a reflecta lumina în direcția din care o primește, suprafața lunară luminând cu ușurință umbrele suprafețelor verticale și cauza acestora.

DEȘI STĂ SUB MODULUL LUNAR, ASTRONAUTUL ESTE VIZIBIL

Piatra „C”

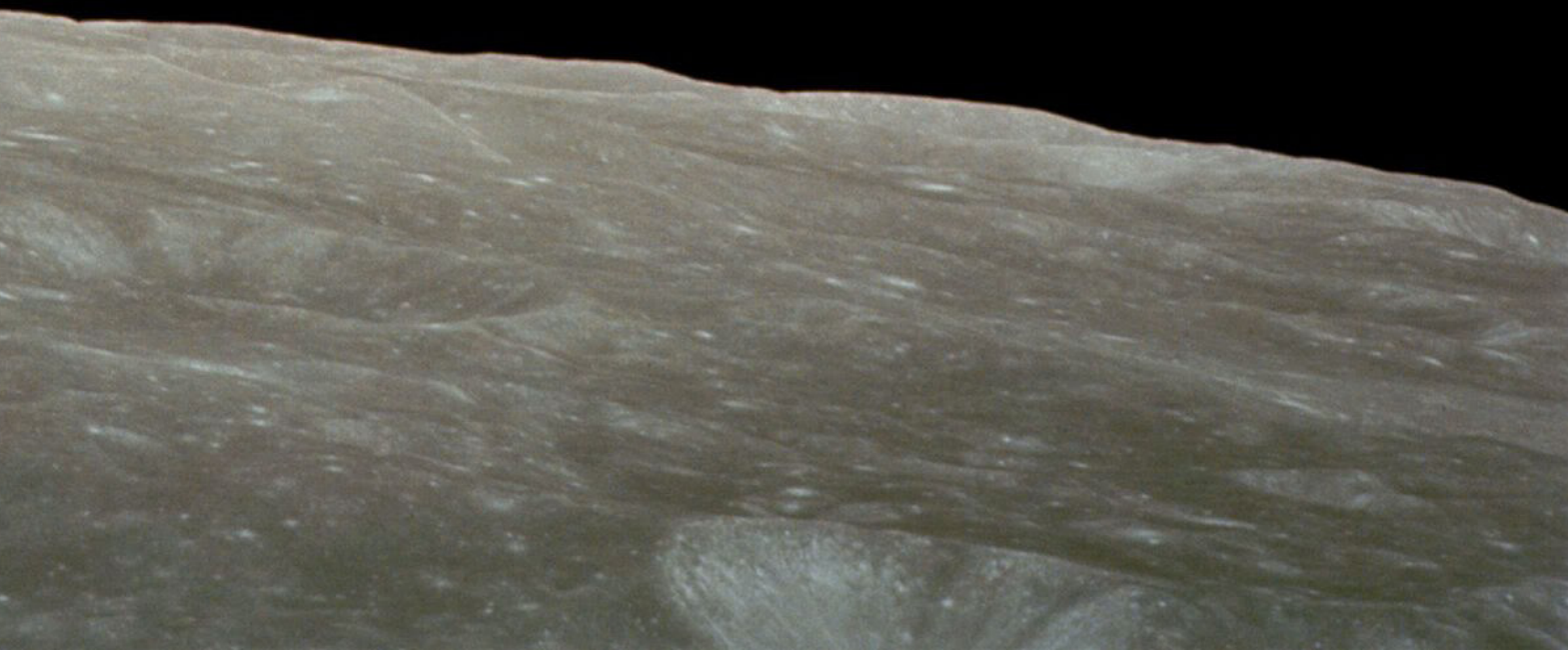
O altă imagine controversată care a șocat auditoriul este cea a unei roci pe care apare litera C. Acest lucru se constituie în ideea că

proveniența obiectului este justificată de un decor prestabilit.

Argumentarea este consolidată de faptul că asemenea marcaje sunt comune în studiourile de la

Hollywood, unde recuzita este notată cu litere de la A la Z. Misterul și-ar avea totuși rezolvarea într-o iluzie optică provocată probabil, conform NASA, de un minuscul fir de păr. Și, cu toate acestea, poziționarea caracterului și faptul că nicio altă rocă nu prezintă aparente „anomalii” au provocat scepticism în rândul publicului.

SE POATE OBSERVA CĂ BOLTA CEREASCĂ NU PREZINTĂ ASTRE

că pe Lună există o inerție mai mare și că mișcările de poziționare a steagului ar fi putut-o provoca.

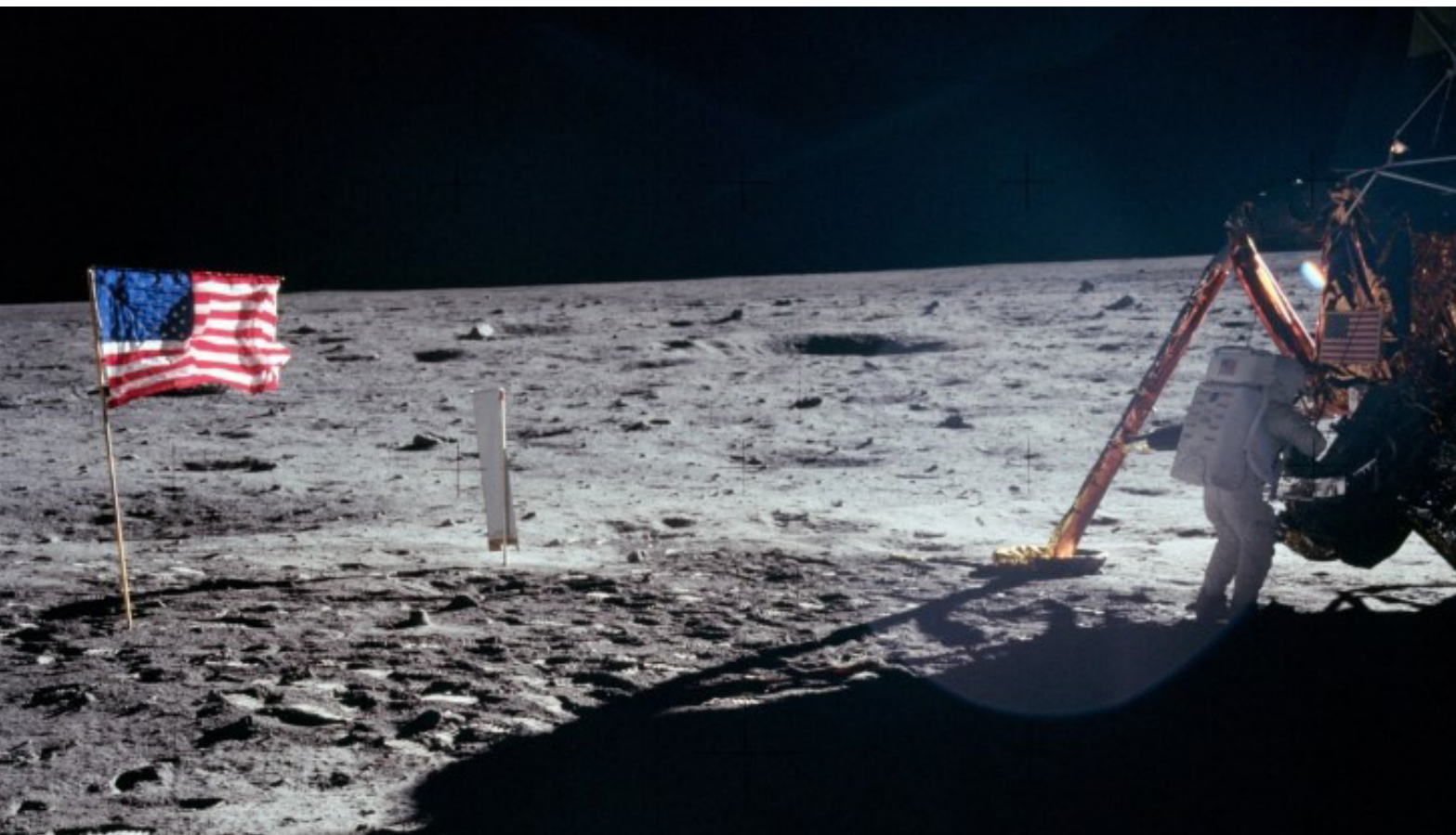
O altă teorie este și cea a urmei lăsate de la doilea om care a pășit pe suprafața selenară, Buzz Aldrin. Acesta a immortalizat pasul său pe Lună, acțiunea stârnind multiple controverse, datorită faptului că Luna nu prezintă gradul de umiditate necesar. Totuși, același vid a demonstrat experimental veridicitatea imaginii, ideea fiind teoretic eliminată, însă lăsând urme de îndoială.

Steagul american și urma lui Buzz Aldrin

Probabil cea mai discutată idee conspiraționistă este cea a steagului american, care pare să fluture în momentul arborării, deși pe Lună nu există atmosferă și, implicit, vânt. Însă Luna are o altă proprietate care

ar putea explica fenomenul: vidul. Datorită acestei proprietăți se pare

STEAGUL PARE AFECTAT DE VÂNT

OARE POT FI LĂSATE URME PE SUPRAFAȚA LUNII?

Firele invizibile și tehnologia „slow-motion”

Cu toții am văzut probabil secvențe din momentele immortalizate pe Lună și felul în care astronauții pășesc mai greu, datorită gravitației mai scăzute. Ei bine, adepții conspirației susțin că aceste mișcări ar fi fost simulate prin intermediul firelor. De asemenea, conspiraționiștii mai oferă o variantă. Conform acestora, filmele surprinse sunt redade în slow-motion, dând impresia unei ușoare plutiri, fenomen similar efectului produs de gravitația

satelitelui Terrei.

Teoriile pot degenera într-o multitudine de idei, precum problema trecerii de centura de radiații Van Allen și refuzarea prezentării unor imagini din timpul misiunilor de către NASA, care nu reprezintă decât motive în plus de a întreține suspiciunile. Să fie, oare, suficiente dovezile celor care susțin că aselenizarea din 1969 nu a fost altceva decât o farsă? Ne aflăm în fața unui exemplu clar de conspirație? Poate că nu vom afla niciodată. Cert este că cei care nu

cred în veridicitatea informațiilor oferite de NASA încă așteaptă o dovadă concretă a misiunii care ar fi avut loc în 1969.

- ◆ Vițel Silviu-Constantin
- ◆ Hîrțobanu Gabriel

ASASINAREA PREȘEDINTELUI J. F. KENNEDY

Una dintre cele mai convingătoare teorii ale asasinării lui Kennedy este legată de rolul politic. În unele cercuri, Kennedy era considerat o persoană nesigură, tânăr, idealist, pe care nu se putea pune bază pe menținerea unei poziții ferme a SUA în fața agresiunii sovietice. În urma Crizei Rachetelor, după negocierile dure dintre el și Nikita Hruscirov, Kennedy începuse să plângă arătându-și latura sensibilă și cât de slab părea în fața conducătorului sovietic. Politica externă a SUA s-a dovedit dezastruoasă-consta în escaladarea implicării anticomuniste a Americii în Vietnam. Kennedy dăduse dovadă că dorește să se retragă din conflict prin rechemarea trupelor din Vietnam. Kennedy începea să fie perceput ca o pierdere programată în cadrul stabilității politice.

Atentatul asupra lui John F. Kennedy a avut loc în ziua de 22 noiembrie 1963, orele 12:30 Central Standard Time (sau 18:30 UTC) în Piața Dealey din orașul Dallas, statul Texas. Atentatul s-a soldat cu decesul prin împușcare al lui John Fitzgerald Kennedy, cel de-al treizeci și cincilea președinte al Statelor

Unite ale Americii.

Kennedy a fost împușcat mortal pe când efectua un tur al orașului într-o mașină decapotabilă alături de soția sa Jacqueline, fiind însoțiți de guvernatorul de atunci al statului Texas, John Bowden Connally, Jr. (care a fost la rândul său sever rănit) și de soția acestuia.

Kennedy și soția lui, Jacqueline, traversau cu limuzina centrul orașului Dallas împreună cu guvernatorul statului Texas și soția acestuia. Pe marginea străzilor mulțimea prezentă îl aclama pe președinte. Cu doar câteva momente înainte de tragedie, soția guvernatorului îi spunea lui Kennedy, cât de mult îl iubesc oamenii din Dallas.

Apoi, la 12.30, s-au auzit trei focuri de armă. Primul și-a ratat ținta, toată lumea crezând că sunetul a fost provocat de o petardă. Al doilea l-a nimerit pe președinte în spate și a iese prin gât, după care l-a lovit și pe guvernator. Următoarea lovitură a fost cea fatală, Kennedy fiind împușcat în cap.

J.F. Kennedy a fost transportat de urgență la spital, dar loviturile

erau prea grave și el a fost declarat mort o jumătate de ora mai târziu.

Împrejurările și cei care au organizat asasinatul președintelui american au rămas până azi neclarificate, deși mai multe investigații oficiale (cea mai cunoscută dintre aceste comisii de investigare a asasinatului fiind Comisia Warren) au prezentat de-a lungul timpului varianta avându-l pe Lee Harvey Oswald ca unic asasin. Cu toate acestea, numeroase sondaje de opinii indică că aproximativ 80% dintre americani nu cred varianta oficială. Ca atare, acest atentat este explicat de mai multe teorii sau ipoteze care nu au fost încă dovedite în mod concludent.

Pe 24 noiembrie 1963, Jack Ruby, proprietarul unui club de noapte de striptease, l-a ucis pe Oswald, în timp ce acesta se afla în arestul poliției. Evenimentul a produs un nou val de speculații. Cum a reușit el să depășească măsurile de securitate din jurul lui Oswald? Pentru ca Oswald să nu divulge dovezi incriminatorii la adresa unor personalități ale establishmentului în timpul procesului? Și cum rămâne cu

legăturile lui Oswald cu lumea crimei organizate? Ruby a jurat că acționase singur pentru a răzbuna crima, însă mulți nu l-au crezut, nici după moartea sa din 1967, în urma unui atac cerebral.

Nu cu mult înainte să fie asasinat de Jack Ruby, Oswald spusese către polițiști: **“NU SUNT DECÂT UN ȚAP ISPĂȘITOR!”**

Jackie Kennedy era convinsă că asasinarea soțului său a fost pusă la cale de către vicepreședintele Lyndon Johnson în complicitate cu mai mulți oameni de afaceri texani. Johnson, care a devenit președinte după moartea lui Kennedy, ar fi avut o înțelegere cu Lee Harvey Oswald, care nu a fost, așa cum s-a spus, un ucigaș solitar.

Există numeroase teorii care afirmă că Kennedy și-ar fi regizat moartea, fiind necesară o schimbare de cadavre la autopsie. Alții spun că de fapt, Kennedy nici nu ar fi fost împușcat, ci a murit din cauze naturale: capul i-ar fi explodat datorită unei masive tensiuni craniene. Potrivit doctorului Musashi, Kennedy ar fi consumat înainte mâncare cu sos de soia și sos de

rață. Nivelurile foarte ridicate de glutamat de monosodiu, combinate cu stresul avut de președinte în ceea ce privește “criza rachetelor din Cuba”, au făcut ca presiunea sistolică de la nivelul capului lui Kennedy să fie foarte mare, suficientă pentru a-l face “să explodeze”. Niște pachete nedefăcute de sos de rață și sos de soia au fost îndepărtate imediat din avionul prezidențial Air Force One imediat după asasinatul președintelui.

Există încă o teorie interesantă cu totul depășită de realitate, că în cel de-al doilea Război Mondial, Kennedy a fost atacat de un luptător japonez, angajat de șeful mafiei, Sam Giancana. Când a fost rănit, i-ar fi introdus un proiectil. Acest proiectil ar fi fost explodat de organizația Ku Klux Klan la 22 noiembrie 1963, astfel Kennedy a murit. Rossamer a mai afirmat: “De ce s-a așteptat atâta timp cu proiectilele ultrasecrete, habar n-am”.

În orice caz, în ziua în care a murit, sute de soldați se întorceau din Vietnam la ordinele sale

expresive. Dacă ar fi continuat retragerea completă, publicul american și cel vietnamez ar fi fost cruțat de cel mai înfricoșător război al istoriei postbelice. De aceea, moartea lui Kennedy reprezintă o tragedie. Nu numai el a fost asasinat, ci și fratele său, Robert Kennedy care candida la prezidențiale. Avea aceleași obiective ca fratele său și era susținut de Partidul Democrat și de un public foarte mare care îl iubea. A fost din păcate împușcat de către un sirian fanatic (care părea hipnotizat de Mafie) pe data de 5 iunie 1968. Cu câțiva ani înainte, avusese un dezacord public cu președintele Johnson, în privința Războiului din Vietnam.

Au început să circule zvonuri legate de asasinarea lui Kennedy, până în 1976, când dovezile au fost reexamine de o comisie specială a Camerei. Comisia a stabilit că au existat 2 trăgători și că fuseseră 4 gloanțe (concluzie bazată pe înregistrările acustice ale focurilor de armă). Trei ar fi fost trase de Oswald, și unul singur de un trăgător necunoscut ce se ascunsese într-o zonă învecinată, “Colina înverzită”.

Nici până în prezent nu s-a aflat integral ce s-a întâmplat în acea zi și cine a pus la cale asasinatul, moartea celui de-al 35-lea președinte american devenind subiectul a numeroase scenarii și teorii conspirative. Ce s-a întâmplat în limuzina albastră a președintelui este, însă, cunoscut în toată lumea.

- ◆ Alexandrescu Bogdan
- ◆ Dominic Lungu

J. F. Kennedy în limuzina albastră

PUBLICITATEA SUBLIMINALĂ

LEGENDĂ URBANĂ SAU ADEVĂR?

Publicitatea subliminală este una dintre cele mai cunoscute forme de a controla grupuri țintă de oameni. Aceasta presupune ca persoanele să fie expuse la diferite imagini care să producă o idee în subconștientul victimei fără ca ea să realizeze. Se crede că publicitatea subliminală ar fi influențat măcar o dată, în Statele Unite ale Americii, alegerile prezidențiale și că reprezintă componenta cheie de promovare a unor campanii publicitare. Cu toate acestea, oamenii de știință nu sunt

convinși încă de eficiența folosirii mesajelor subliminale.

Publicitatea subliminală este ilegală în majoritatea țărilor existând numeroase legi care ar trebui să o țină la distanță. Dar oare asta împiedică folosirea ei?

Totul a început în 1957, când James Vicary, un agent economic din SUA, a făcut o declarație șocantă, că este capabil să împingă oamenii dintr-un cinematograf să cumpere mâncare și băutură fără ca aceștia să realizeze, prin afișarea

fulgerătoare pe ecran a unor mesaje precum „Ți-e foame”? „Mănâncă popcorn” sau „Bea Coca Cola”. O asemenea declarație a condus la un experiment în acel an la cinematograful Fort Lee din New Jersey, unde s-a încercat prima dată publicitatea subliminală. Rezultatul? Vânzările de Coca Cola au crescut cu 18.1%, iar cele de popcorn cu 57.8%. Experimentul se credea a fi un succes răsunător.

În 1958, Comisia Federală de Comunicație din SUA a efectuat

exact același studiu pentru a verifica eficiența publicității subliminale. Experimentul a fost un fiasco. Nimeni nu a fost tentat să consume popcorn. Mai târziu, James Vicary a fost provocat de către „Corporația Psihologilor” să repete experimentul din `57, dar nu a fost capabil să obțină rezultatele inițiale. A doua oară când a derulat același experiment, nicio creștere semnificativă nu s-a înregistrat în vânzarea de popcorn și Coca Cola. Eșecul l-a determinat pe Vicary să recunoască în 1962, că a fost o înșelătorie de la început, chiar el falsificând rezultatele din `57. Aceasta este istoria publicității subliminale, eficiența ei fiind o legendă urbană.

Totuși Comisia Federală de Comunicații a anunțat în 1974, că „fie ele eficiente sau nu, contravin interesului public” așa că a avertizat că orice post care va întrebuința tehnici subliminale își va pierde licența de emisie.

Tehnologiile din zilele de azi au ajutat la o cercetare mai amănunțită a acestui domeniu, cercetătorii ajungând să aibă chiar rezultate pozitive, dar psihologii au afirmat că publicitatea subliminală nu poate avea efect decât dacă persoanele respective deja erau pornite să facă acel lucru.

În concluzie, publicitatea subliminală există, se încearcă folosirea ei, dar încă nimeni nu știe cât de eficientă este, dar pentru orice eventualitate, există legi care o țin departe de noi.

◆ Andrici Cezar

facebook

Email
adam@
Keep

Facebook helps you connect and share with the people in your life.

Sign Up
It's free

First N
Last N
Your E
Re-enter E
New Passw

SocialPuma
Birt

RAJsmifenu.cz

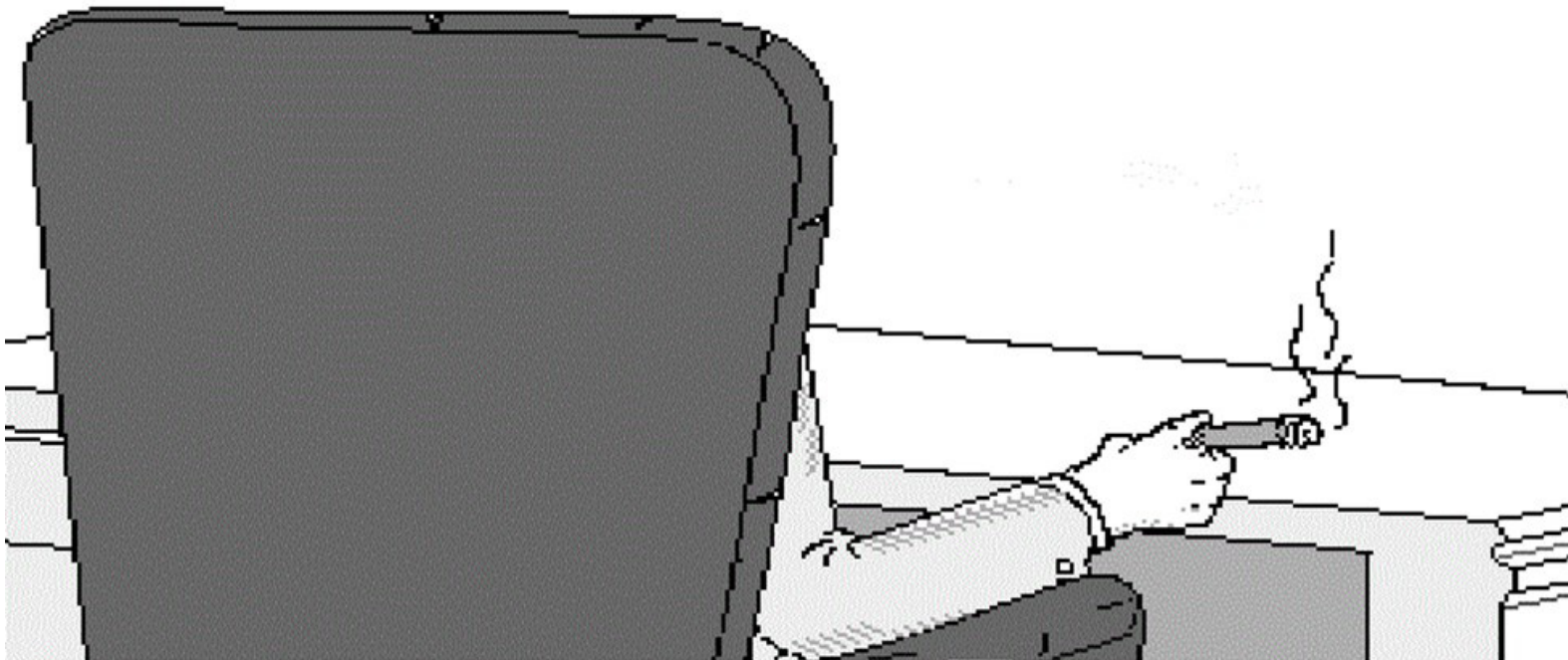
LAI BY THE BEST
Vinyl Flooring, Lino & Carpet Specialist

- * COMMERCIAL & DOMESTIC
- * FREE ESTIMATES
- * PROFESSIONAL PLANNING
- * FULLY INSURED
- * ALL INSURANCE WORK
- * REPAIRS
- * REFINIS
- * ADAPTION WORK
- * FREE ADVICE
- * ALL SAMPLES AVAILABLE
- * CONTACT ANYTIME

912006 0170
0410 900216
TEL 01273 697584
D. J. FLOORING

HUNGRY?
EAT POPCORN

Un model de cum arătau mesajele fulgerătoare care apăreau în timpul filmului

EDITORIAL - ALEGE SCEPTICISMUL

Țin neapărat să încep prin a atrage atenția asupra faptului că revista noastră a ajuns deja la a doua ediție. Pare puțin lucru, dar pentru noi, cei care i-au asigurat apariția, este o realizare măricică. E așa de frumos modul în care fiecare

își știe deja treaba, felul în care fiecare își formează un stil specific de scris, își alege "genul lui" de articole... Privită din interior, atmosfera care există acum în cadrul cercului când vine vorba de revistă seamănă din ce în ce mai bine cu o

atmosfera de redacție autentică. Chiar și când vine vorba de termene-limita care se apropie galopând și de aglomerări de treburi pe ultima sută de metri... Dar, repet, asta dă atmosfera de jurnalism profesionist pe care încercăm să o atingem.

Dar gata cu sentimentalismul. Vorbim despre conspirații aici. Fără excepție, tema acestui număr ne-a trezit tuturor interesul într-o mare măsură. Cred că a fost printre puținele subiecte asupra cărora am căzut de acord în mod unanim. Genul acesta de lucruri oarecum obscure, tănuite, precum conspirațiile realizate la nivel înalt, are, în general, un efect magnetic asupra minților tinere - clișeu, știu... și totuși - din componența cercului. De aceea, deloc surprinzător a fost faptul că majoritatea cunoșteau teorii de acest tip. Atentatele de la WTC erau familiare tuturor, precum și Asasinarea lui J.F. Kennedy. Au apărut și idei mai puțin cunoscute, ca Uzura planificată sau Publicitatea subliminală.

Ideea e că, pe lângă gradul sporit de informare pe care l-a adus redactarea acestor articole, parcă a mai fost ceva. Ceva legat de o perspectivă mai amplă asupra realității, de un pas în spate pentru a vedea imaginea de ansamblu, de spiritul analitic care trebuie să ne facă să nu luăm faptele de bune. Fără "crede și nu cerceta". Nu, trebuie să credem puține lucruri, puține de tot. Trebuie să ne informăm pe cont propriu, să fim conștienți, să ținem ochii deschiși, să nu ne lăsăm convinși prea ușor de nimic. Mai bine sceptic decât prost informat. Mai bine Toma Necredinciosul decât dus de nas.

Închei prin a prezenta un concept dintr-un documentar care mi s-a părut fascinant. E vorba de Zeitgeist, un film nu foarte bine realizat, dar demn de vizionat, în opinia mea... Acolo expune un mod de a gândi care simplifică enorm

"În ultimii ani, până și ideea de a spune adevărul, adevărul întreg, numai și numai adevărul este privită ca o ultimă alternativă atunci când celelalte opțiuni de înșelăciune, amenințare și mită au fost epuizate."

Michael Musto

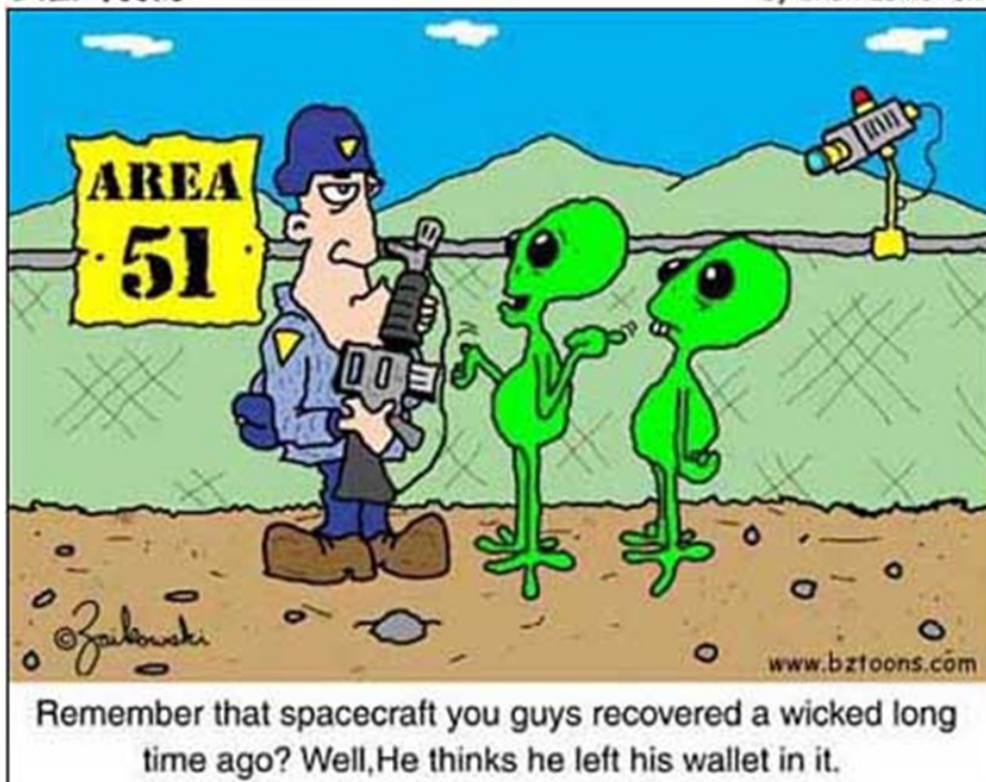
procesul de selectare a informațiilor: se ia informația mediatizată și se supune următoarei întrebări: cui bono? ("cine se bucura de avantaje?" sau, în limbaj de baltă, "cui ce îi iese?"). Eu zic că genul acesta de gândire chiar te ajută să vezi imaginea de ansamblu. Cu toate acestea, nu trebuie să o dăm nici în extrema cealaltă... S-ar putea

că dacă atragem atenția prea tare să apară extraterestii de după colț și să ne închidă gura. Ei țin cu conspiratorii.

◆ Negruțu Cristina

B.Z. Toons

by Brian Zaikowski

Hotelul Bilderberg, locul primei întâlniri Bilderberg

POLITICA DE CONTROL A MASELOR

GRUPUL BILDERBERG “GUVERNUL MONDIAL NEVĂZUT”

Oricare ar fi scopurile lor, societățile secrete au ceva sinistru în ele. Deși au obiective politice sau religioase, de-a lungul timpului au devenit ținta teoriilor conspiraționiste, care le-au implicat în orice, de la extraterestri la dominarea lumii.

O astfel de organizație este Grupul Bilderberg. Acesta este o organizație exclusivistă cu agendă globalistă ce include lideri politici din lumea Occidentală, afaceriști, moguli media sau academicieni. Conferința Bilderberg anuală este o întâlnire neoficială, cu participare exclusivă pe bază de invitații, ce are ca membri un număr de aproximativ

130 de participanți, mare parte dintre aceștia fiind oameni influenți în diferite medii de activitate.

Prima întâlnire a avut loc în anul 1954, la hotelul Bilderberg, fiind patronată de Bernhard de Lippe-Biesterfeld, prințul Olandei. Fondatorii grupului au fost magnații David Rockefeller și familia de bancheri Rotschild. Aceștia au pornit de la ideea creării unui guvern mondial și a unei armate globale aflate sub egida ONU.

Acest grup elitist își menține activitatea secretă, nu oferă publicului larg acces la documente sau discuții și evită contactul cu

mass-media. În trecut, datorită caracterului secret al întâlnirilor și al refuzului de a prezenta comunicate de presă, grupul a fost acuzat în mod frecvent de comploturi la nivel mondial. În aceste circumstanțe, membrii acestuia au luat hotărârea de a-și crea un site oficial, unde postează detalii despre întâlnirile anuale.

Comitetul de conducere are sediul în Elveția. Acesta este alcătuit dintr-un număr de 39 de membri, dintre care 24 de europeni și 15 americani, împărțiți în trei comisii speciale a câte 13 membri fiecare. Dintre aceștia, 12 membri alcătuiesc nucleul grupării, singurii care cunosc

în totalitate strategiile și scopurile reale ale organizației. Fiecare dintre aceștia are dreptul să invite două personalități de talie internațională: un om politic de rang înalt, și un industriaș, bancher, profesor ori jurnalist. Ei sunt membrii celor mai bogate familii din lume, dețin funcții în cele mai influente guverne de pe glob și sunt proprietarii celor mai complexe și prospere afaceri de pe întregul mapamond; au studiat la aceleași universități în scopul formării unor optici identice referitoare la lumea înconjurătoare, mulți dintre ei facând parte din organizația ermetico-conspirativă "Skull and Bones".

Astfel, elita lumii a dat naștere unui adevărat ritual de a se întâlni anual în cele mai luxoase hoteluri și reședințe private din Europa, odată la patru ani această conferință desfășurându-se în Statele Unite ale Americii sau Canada. De obicei, în cadrul acestor reuniuni se iau decizii care mai apoi sunt puse în practică de către personajele influente care fac parte din grup.

Printre evenimentele puse la cale la conferințele Bilderberg se numără înființarea Uniunii Europene (discutată chiar la prima reuniune, în 1954), războiul din Iugoslavia, invazia Irakului, creșterea impozitelor în diferite țări. Grupul hotărăște și politica Națiunilor Unite, sau cine va câștiga alegerile prezidențiale în diferite state.

Unii dintre membrii grupului au recunoscut că, deseori, marile scandaluri, conflicte sau probleme internaționale au fost influențate de întrunirile lor. Un astfel de exemplu este strâns legat de Războiul din insulele Malvine dintre Marea

Britanie și Argentina. Cererea inițială a guvernului britanic în care acesta solicita O.N.U. aplicarea de sancțiuni internaționale Argentinei a fost respinsă. Drept urmare, Dawid Owen, pe atunci Ministrul de Externe al Marii Britanii, membru al grupului, a ridicat această problemă la una din întrunirile grupării. În cel mai scurt timp, Comunitatea Internațională a votat în majoritate impunerea sancțiunilor economice Argentinei.

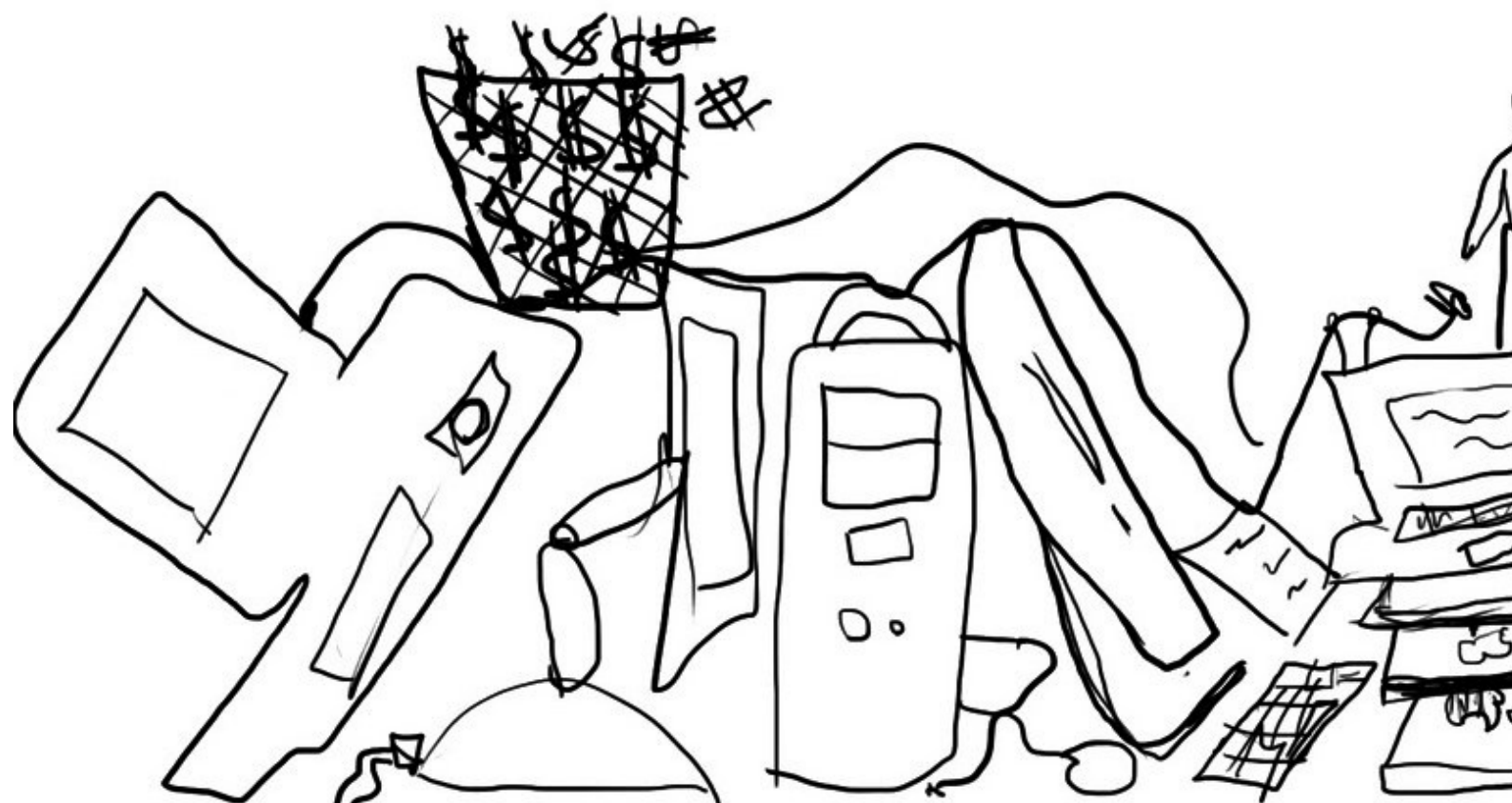
Deasemenea, se consideră că gruparea a avut anumite merite în alegerea lui Barack Obama în funcția de președinte în anul 2008. Fiind în plină cursă electorală, Hillary Clinton și Obama au dispărut câteva ore, circumstanțe din care presa a tras concluzia că cei doi au fost, cu siguranță, la întâlnirea Bilderberg. Astfel, când avionul celor doi s-a întors la Washington, Obama nu era la bord, semn că acesta a fost favoritul celor din grup în fruntea SUA.

Totuși, dacă ar fi să dăm crezare susținătorilor grupului, în cadrul acestor reuniuni se întâlnesc stele de mult apuse ale vieții publice internaționale care stau la o ceașcă de ceai și își deapănă amintirile. Însă, dacă am trece în revistă lista participanților, ne dăm seama că lucrurile stau cu totul altfel. Un participant marcant la reuniunii din anul 2012 este Peter Thiel, patronul de la Clarium Capital, care a dat o mână de ajutor pentru finanțarea unor giganți ai Internetului printre care se numără Facebook, Paypal, LinkedIn și Friendster. La această masă critică de personalități din domeniul media și Internet adăugăm un consilier de securitate al Casei Albe, comandantul Cyber

Command al SUA și în același timp președintele NSA, un vicepreședinte al Comisiei Europene, un director general al OMS, președintele Băncii Mondiale și vicepreședintele Forumului Economic Mondial. În aparență, nimic important din ceea ce ar trebui să știe populația planetei nu se discută la aceste reuniuni, chiar dacă cei din Bilderberg au reunit nume sonore ale sistemului bancar, cum ar fi Banca Națională a Canadei, banca spaniolă Caixa, Deutsche Bank, Österreichische Kontrollbank AG, UniCredit Bank, Banco Internacional do Funchal din Brazilia. Pe lângă acestea au fost adăugate familiile regale din Olanda și Belgia și câțiva politicieni de rang înalt din Austria, China, Marea Britanie, Irlanda, Rusia, Italia, Canada, Spania și Germania precum și șeful afacerilor externe al "Consiliului Național Sirian".

Tabloul taifasului nevinovat invocat de grupul Bilderberg poate fi completat cu o sumă de personalități politice cum ar fi miniștrii de finanțe irlandez, polonez, finlandez, asistentul pentru economie al premierului turc, un fost ministru de finanțe al SUA, cei mai renumiți patru profesori de economie pe plan mondial și jurnaliști de la publicațiile financiare Financial Times, Economist sau Wall Street Journal. Așadar, având aceste resurse, direcțiile strategice adoptate de grup pot genera un război, o criză economică majoră, fluctuații valutare sau politici demografice.

◆ Trofin Roxana Elena

Uzura planificată este o politică de planificare sau proiectare a unui produs cu o durată de viață limitată, astfel încât va deveni uzat, demodat sau nefuncțional după o anumită perioadă de timp. Uzura planificată are beneficii pentru un producător pentru a obține utilizarea continuă a produsului de către consumator, care este sub presiunea de a cumpăra din nou, fie de la același producător (o piesă de schimb sau un model mai nou), fie de la un concurent care ar putea să se bazeze, de asemenea, la uzura planificată.

Motivul din spatele acestei strategii este de a genera un volum de vânzări cât mai mare pe termen lung, prin reducerea timpului între achiziții, (denumit în continuare ca și scurtarea ciclului de înlocuire). Firmele care urmăresc această strategie cred că veniturile din vânzări suplimentare pe care le creează pot compensează costurile

suplimentare de cercetare pentru reducerea vieții produselor. Într-o industrie competitivă,

aceasta poate fi o strategie riscantă, deoarece consumatorii pot decide să cumpere de la concurenți.

Cu toate acestea, fraza a fost popularizată în 1954 de către Brooks Stevens, un designer industrial american. Stevens a ținut un discurs la o conferință de publicitate din Minneapolis în 1954. Fără a acorda o mare importanță, el a folosit termenul ca titlu de discursul său. Din acel moment, "uzura planificată" a devenit sloganul Stevens. Prin definiția sa, uzura morală planificată este "dorința cumpărătorului de a avea ceva un pic mai nou, un pic mai bun, un pic mai devreme decât este necesar."

Conceptul a devenit atât de

UZURA

recunoscut, astfel că în 1959 Volkswagen îl batjocorește într-o campanie de publicitate: „Noi nu credem în uzura planificată”, propunea reclama. "Noi nu schimbăm o mașină de dragul schimbării."

Packard a împărțit uzura planificată în două subcategorii: uzura oportunității și uzura funcției. "Uzura oportunității", de asemenea, numită "uzura psihologică", face referire la încercările de marketing de a strica un produs în mintea proprietarului. Packard citează un designer industrial, George Nelson, care a scris: "Design ... este o încercare de a face o contribuție prin schimbare. Când nici o contribuție nu se face

PLANIFICATĂ

sau nu se poate face, singurul proces disponibil pentru a da iluzia de schimbare este cel de a stiliza."

Designul de cele mai multe ori conține o durată de viață. Astfel, trebuie să se decidă devreme în proiectarea unui produs complex cât timp este planificat să dureze, astfel încât fiecare componentă poate fi făcută la aceste specificații. Uzura planificată are de a face și cu costul de reparații (comparabil cu costul de înlocuire), sau prin refuzul de a furniza servicii sau piese de schimb. Crearea de noi linii de produse care nu operează cu produse mai vechi, le fac pe acestea din urmă „uzate”, trebuind înlocuite. Exemplele includ schimbările de formate și dispozitive

periferice în computere, schimbarea de formate din înregistrări audio acasă și filme (înregistrări gramofon, înregistrări magnetice a sunetului pe benzi, pe CD-uri și VHS video de la DVD-uri Blu-ray).

Unele produse sunt alimentate de o baterie, care este sudată în circuite sau închisă într-o carcasă etanșă, în loc de a fi ușor de înlocuit cu un acumulator nou. Unele produse conțin baterii reîncărcabile, dar care nu pot fi înlocuite. Astfel, consumatorii sunt obligați să plătească pentru un serviciu de înlocuire a bateriei sau să cumpere un produs nou când aceasta nu mai este funcțională, prețul de înlocuire fiind comparabil cu cel al unui produs nou.

Uzura funcțională planificată este un tip de uzură în care companiile introduc noi tehnologii, care înlocuiesc pe cele vechi. Vechile produse nu au aceleași capacități sau funcționalitate ca și cele noi. Sunt introduse noi versiuni ale produselor care nu mai sunt compatibile cu cele vechi, astfel obligând consumatorul să cumpere versiuni mai noi.

Uzura stilului este o uzură planificată morală prin care produsele sunt schimbate periodic ca design, trecând printr-un “ciclu al modei”. Modele apărute anual cu schimbări mici de funcționalitate dar și cu schimbări majore de aspect fac ușor de distins consumatorii care au ultimele variante ale produselor și

**SE ESTIMEAZĂ CĂ ÎN FIECARE ZI SUNT
ARUNCATE ÎN JURUL A 200.000 DE
TELEFOANE MOBILE ÎNCĂ FUNCȚIONALE,
CEL MAI PROBABIL PENTRU CĂ SUNT
DEMODATE**

alimentează dorința de fashion, de consumerism. Acest fel de uzură este folosit în industria vestimentară și în cea auto.

Un alt tip de uzură planificată este cea în care ești notificat de vechimea unui produs. Unele lame de ras au benzi care își schimbă culoarea după un anumit timp. Acest tip de uzură face mult mai ușor pentru producători să impună înlocuirea produselor. Dacă de obicei produsele sunt făcute special să nu mai funcționeze prin tehnici complicate, în acest caz consumatorul aruncă și înlocuiește de bunăvoie produsul.

Uzura planificată are consecințe grave atât pe termen lung cât și pe termen scurt; producerea unui număr mai mare de produse implică folosirea unei cantități neobișnuit de mare de materii prime, care de asemenea duce la poluare. Pe lângă deteriorarea mediului, această politică agresivă cauzează și instabilități economice prin creșterea costurilor de viață pentru consumatorii de rând.

Despre conspirația becurilor cu incandescență

O teorie a conspirației susținută este cea a becurilor cu incandescență. Această teorie spune că cei mai mari producători de becuri au stabilit să impună ca durata de viață a produselor lor să fie mult mai mică relativ cu ceea ce era posibil pentru a asigura cererea de becuri noi. În acest fel și-ar fi mărit profiturile pe termen lung.

Becul cu incandescență a fost inventat de chimistul Humphry Davy în 1809, iar Thomas Edison a îmbunătățit invenția pentru a putea fi produsă în masă. Peste mai mult de

o sută de ani, cartelul Phoebus a fost creat de Osram, Phillips și General Electric, cei mai mari producători de becuri, cu intenția de a standardiza invenția lui Davy. Multe surse spun că de fapt cartelul a avut și alte planuri în afara de a produce becuri standardizate – se spune că principalul obiectiv al producătorilor a fost să oprească avansul tehnologic dus la un nivel de competiție dintre ei pentru a nu se falimenta. Există unele brevete de becuri cu incandescență care susțin că ele pot funcționa zeci sau sute de mii de ore, dar s-a stabilit că pentru a exista o cerere continuă, durata de viață a unui bulb nu trebuie să depășească o mie de ore.

Chiar dacă Phoebus s-a desființat oficial în 1939, influența sa este încă simțită. Prin comparație, becurile produse de Uniunea Sovietică sau de China au durate de viață mult mai mari decât țările care au aderat la standardele impuse de cartel. Becurile chinezești moderne au o durată de viață de cel puțin 5000 de ore. Mai mult decât atât, cele produse în Marea Britanie imediat după cel de-al doilea război mondial se pot găsi în stare de

funcționalitate chiar și în zilele de astăzi, datorită patriotismului care întrece pe atunci interesele comerciale.

Becul centenar

“Becul centenar” este un bulb care arde aproape încontinuu de 110 ani. Se află în California la un departament de pompieri și este folosit drept lampă de veghe. Becul a devenit o atracție turistică și un simbol al uzurii planificate. În cei 110 ani în care a funcționat, a fost deconectat de la electricitate numai în patru ocazii, când toată zona Californiei a rămas fără curent electric. Acesta a reușit să “supraviețuiască” celor patru camere de supraveghere care au fost puse să îl monitorizeze; camere moderne, care s-au defectat, pe rând, înaintea vremii lor.

- ◆ Iliescu Ioana
- ◆ Cristian Călin

WORLD TRADE CENTER ÎN URMA ATACULUI

Când auzim de 11 septembrie 2001, nu putem să ne gândim decât la imaginile înfricoșătoare din centrul New York-ului, când 4 avioane cu pasageri au fost deturnate și îndreptate către cele două turnuri gemene de la World Trade Center și

clădirea Pentagonului, ultimul prăbușindu-se în apropiere de Pennsylvania. La doar câteva ore după prăbușirea celor două turnuri, toate posturile de televiziune americane îl indicau pe Osama bin Laden ca mintea malefică din

spatele atentatului, autorii coordonați de acesta fiind 19 musulmani radicali.

Un motiv al atentatului, susținut de către Bin Laden, este citatul din Coran „ucide păgânii oriunde-i vei găsi”, de unde reiese că e „de

datoria fiecărui musulman” să „ucidă americanii pretutindeni”.

Există multe teorii care susțin că atacurile de la World Trade Center au fost o înscenare a guvernului american, care să justifice războiul din Orientul Mijlociu.

Argumente contra:

O teorie legată de atacul de la World Trade Center este faptul că exact în data de 11 septembrie, procedura de avertizare NORAD a turnurilor gemene este schimbată cu una mult mai complicată, deși prima

procedură își dovedise de multe ori eficiența. Această companie era a lui Marvin Bush, însă, în opinia mea, această teorie este doar o conspirație împotriva fratelui ex-președintelui George W. Bush.

Alții susțin că și viteza de reacție

Oameni adunându-se în zona prăbușirii clădirilor World Trade Center

a autorităților a lăsat de dorit. De obicei, atunci când un avion deviază de la cursul său normal, sau pierde legătura cu turnul de control, acesta este obligat să emită un cod spre autorități ca să intercepteze aeronava. În cazul atacului de la 11 septembrie, nu s-a trimis acest cod, iar în cazul avionului de la Pentagon, autoritățile au ajuns doar după 17 minute, în loc de 2 minute. Însa viteza autorităților nu ar fi avut mari influențe asupra urmărilor. Oricât de repede s-ar fi deplasat pompierii, poliția, salvarea nu ar fi putut salva sau opri dezastrul.

O altă teorie legată de acest atentat este posibila plasare de bombe în clădiri, acestea fiind capabile să topească structura de oțel a turnurilor. După părerea mea, dacă acele bombe ar fi fost

plasate, ele ar fi dărmat întâi primele etaje, nu cele din varf, așa cum s-a întâmplat, iar oamenii responsabili cu curățenia ar fi observat presupusa plasare de explozibil, ei cunoscând și traversând fiecare etaj, colț al clădirii. Dacă acele bombe ar fi putut face un asemenea dezastru, ele ar fi trebuit să aibă un volum considerabil, ușor de observat.

Dacă ar fi să credem teoriile conspiraționiste, adevăratul câștigător al acestui dezastru a fost SUA: în urma războiului, guvernul Statelor Unite ale Americii a putut construi conducta de petrol către Marea Caspică, proiect refuzat de guvernul afgan înainte de începerea războiului. Însă cum am putea spune că SUA a avut de câștigat când, în urma atacurilor au murit aproximativ

3000 de oameni, iar alte câteva persoane au murit de cancer pulmonar cauzat de expunerea la praful ridicat în urma prăbușirii World Trade Center.

Oameni adunându-se în zona prăbușirii clădirilor World Trade Center

Argumente pro:

Unul dintre primele lucruri care a ridicat semne de întrebare a fost lipsa de reacție a autorităților. Procedura standard a oricărui aeroport american spune că, în cazul în care un avion de pasageri deviază de la cursul inițial sau pierde legătura radio cu turnul de control, controlul de trafic trebuie să emită codul 7610-4J, ce reprezintă o atenționare către cea mai apropiată bază militară pentru a trimite mai multe avioane de vânătoare care să intercepteze aeronava cu pricina. 11 septembrie 2001 e singura dată când acest cod nu a fost emis.

Elemente ale prăbușirii celor două turnuri și a clădirii WTC 7 au atras de asemenea atenția. Mulți oameni de știință au susținut că nici o clădire din lume nu se poate prăbuși atât de repede și fără a produce pagube în jur decât dacă e

Pompieri lucrând în jurul zonei în care s-au prăbușit turnurile

cazul unei demolări controlate. Clădirea WTC 7, care nu a fost lovită de vreun avion sau proiectil, s-a prăbușit perfect vertical, iar resturile sale s-au întins doar pe o suprafață de 21 de metri. Causă oficială pentru prăbușirea acesteia este un incendiu, astfel cele două turnuri gemene și clădirea WTC 7 devenind singurele clădiri din istorie, din oțel și beton, care s-au prăbușit din cauza unor incendii.

Totuși, acest lucru nu ar fi posibil decât dacă structurile de rezistență ale clădirilor ar fi fost reduse la zero. Ambele turnuri erau susținute de 47 de stâlpi interiori din oțel, cu o lățime de 97 de centimetri și grosime de 36 de centimetri, și încă 236 de stâlpi exteriori de oțel, îmbrăcați într-o armatură care să îi facă rezistenți la incendii. Avionul care a lovit turnul nordic a distrus numai 39 de stâlpi exteriori, și a atins numai unul din cei 47 de stâlpi interiori. De asemenea, oțelul din care erau alcătuiți aceștia se putea topi numai la temperaturi de peste 1600 de grade Celsius, iar

temperatura maximă a kerosenului care a ars în turnurile World Trade Center este de 650 de grade Celsius. Cu toate acestea, clădirea s-a prăbușit de parcă nu ar fi avut nici o susținere.

Au mai apărut și alte observații care au dat de gândit lumii, cum ar fi faptul că mulți dintre jucătorii importanți la Bursa New York au început, cu doar câteva zile înainte de atac, să vândă în cantități masive acțiuni la companiile care au avut cel mai mult de suferit după atac, printre care și compania aeriană United Airlines, proprietare avioanelor deturnate. De asemenea, în timp ce în rapoartele oficiale se declară că nu au putut fi recuperate nici una din cele 4 cutii negre ale celor două avioane, unii dintre pompierii ce au participat la operațiunea de salvare a supraviețuitorilor din WTC susțin că au ajutat la recuperarea a 3 dintre aceste cutii.

Alt element care a dat de bănuț a fost faptul că liderul Al Qaeda, Osama Bin Laden, a afișat atitudini

contradictorii în înregistrările video apărute după atentat. În prima fază, a negat că ar fi avut de-a face cu organizarea atentatului de la World Trade Center, după care și-a schimbat radical declarațiile, asumându-și responsabilitatea pentru evenimentele de la 11 septembrie. Drept urmare, mai mulți adepți ai teoriei conspirației au susținut că Bin Laden ar fi apărut doar în primele înregistrări de după atentat, ulterior fiind înlocuit de o sosie aflată în slubja aparatului de propagandă militară americană.

În ultimii ani, dovezi ce susțin că evenimentele de la 11 septembrie 2001 nu s-au derulat așa cum s-a declarat în mod oficial au continuat să apară. Deși unii oameni încă nu sunt de acord cu teoriile ce s-au născut în jurul acestei teme, merită să ne întrebăm dacă există un sămbure de adevăr.

- ◆ Grigoriu Anca
- ◆ Florean Oana-Lavinia

Fum din urma atacurilor îndreptându-se spre port

CEI MAI BOGAȚI OAMENI DIN ISTORIE

Este greu de realizat o comparație între averile din anul 1000 și cele din anul 2000 spre exemplu, dar cu ajutorul evoluției PIB-ului cifrele se pot aproxima.

John D. Rockefeller (1839-1937)

Indiscutabil, Rockefeller ocupă primul loc în acest clasament, averea sa fiind estimată între

200 și 300 miliarde de dolari. La 31 de ani fondează viitorul "tată" al marilor companii din zilele noastre, Standard Oil, iar după un deceniu ajunge să controleze 90% din capacitatea de rafinare a SUA. Curtea Supremă de Justiție decide în 1911 că Standard Oil reprezintă un monopol, și prin urmare, compania este împărțită în nu mai puțin de 34 de companii independente, fapt ce îi mărește averea industriașului. În următorii 10 ani valoarea combinată a

celor 34 de companii crește de 5 ori.

Când valoarea cel mai mult, averea sa era echivalentă cu 1,7-2% din PIB-ul SUA, ceea ce în 2009 reprezenta 250-300 miliarde de dolari.

Rockefeller a donat maimult de jumătate din averea sa unor proiecte caritabile, dovedindu-se a fi un mare filantrop.

Osman Ali Khan (1887-1967)

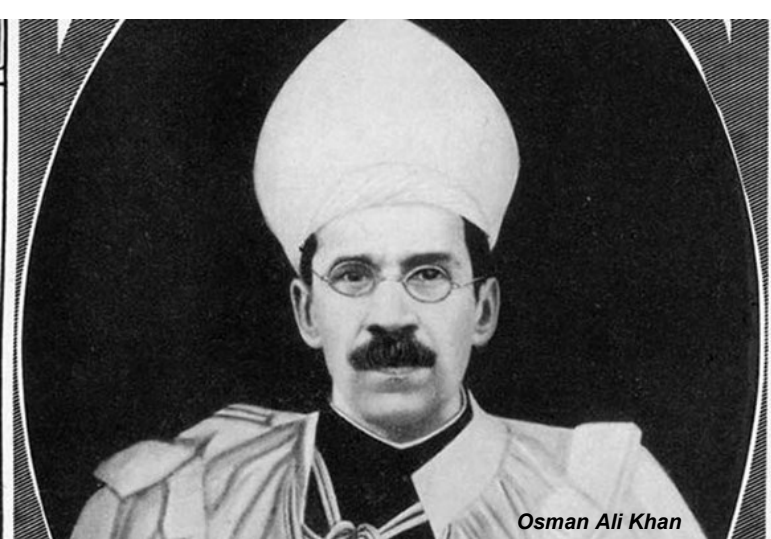
A fost conducătorul statului Hyberabad între 1911 și 1948 și a fost declarat la începutul anilor 40' cel mai bogat om din lume. Averea sa fiind de 2 miliarde de dolari la acel moment, sumă echivalentă cu 1.4% din PIB-ul SUA, astăzi, cu ajutorul aceluiași procent, se ajunge la suma de 200 miliarde de dolari.

Andrew Carnegie (1835-1919)

A început să lucreze de mic, pentru a avea din ce trăi. Primul job

John D. Rockefeller

Osman Ali Khan

plus 1000\$. Investind în companii maritime și de cale ferată și -a construit o avere estimată între 150 și 200 miliarde de dolari, fiind considerat al doilea cel mai bogat american

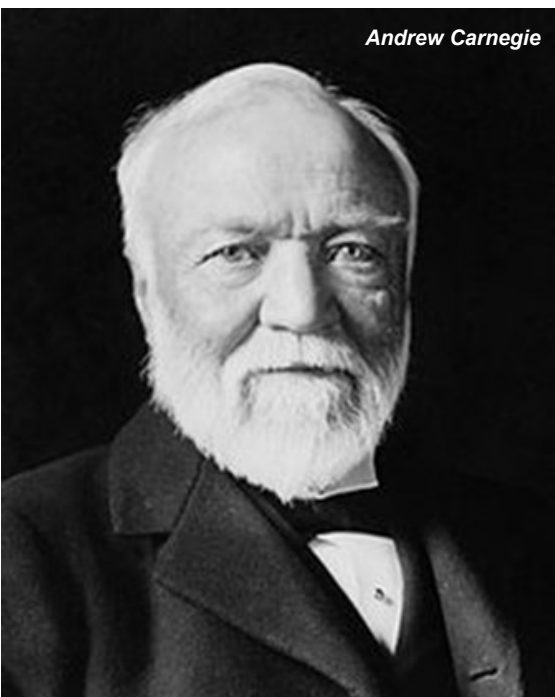
al său era acela de bobinator într-o țesătorie, unde primea 2 dolari pe săptămână. La 20 de ani a investit 500\$ într-o companie de curierat, iar la 30 de ani realizase deja multe investiții, mai ales în industria grea.

În 1870 pune bazele Carnegie Steel, viitoarea US Steel, care era în 1901 lider mondial în producția de oțel.

A donat nu mai puțin de 90% din averea sa, după ce s-a retras din afaceri.

Cornelius Vanderbilt (1794-1877)

A abandonat școala la 11 ani, și printr-un împrumut de la tatăl său își cumpără propriul vas de pasageri. Un an mai târziu își plătește datoria,

Andrew Carnegie

din istorie, la egalitate cu Andrew Carnegie.

Alan Rufus (1040-1089)

A fost cel mai bogat englez din istorie – în anul morții, Alan Rufus deținea o avere evaluată la 11.000 de lire sterline, ceea ce reprezenta 7% din venitul național al Angliei la momentul respectiv. Dacă am recalcula suma conform datelor de astăzi, am ajunge la 81 miliarde de lire (2007), sau de trei ori mai mult decât averea pe care Bill Gates o deținea în anul respectiv.

Bill Gates

Bill Gates

Conform topului Forbes al celor mai bogați oameni din istorie, șeful

de la Microsoft se află pe locul 13, și luând în considerare faptul că au existat cel puțin 3 englezi cu averi mai mari, cel mai bogat om din lumea în acest moment va prinde cu greu loc în top 20.

Extrem de bogate sunt și alte figuri precum:

Familia Rothschild

Este posibil ca membrii acestei familii să fi fost de departe cei mai bogați oameni care au trăit vreodată, deși nu există date certe. Se estimează că în 1850 această familie avea o avere de 6 miliarde de dolari, ceea ce însemna mai mult de 100% din PIB-ul SUA la acel moment. Dacă raportăm acest procent la PIB-ul din 2009 al SUA, ajungem la o avere de aproximativ 14 mii de miliarde de dolari, sau la averea lui Bill Gates înmulțită cu 350.

Împăratul bizantin Basil II

Venitul său anual reprezenta echivalentul a 50-60 tone de aur, deci aproximativ 1.7-2 miliarde de dolari, iar Basil II a domnit timp de 49 de ani.

- ◆ Cămănanu Vlad
- ◆ Costoaea Traian

BIBLIOGRAFIE

World Trade Center

Nicolae Adrian, *World Trade Center – cronica unui dezastru anuntat*, www.descopera.ro, 10.04.2013

Boga Bogdana, *11 septembrie 2001 - conspiratia tacerii si terorii*, www.ziare.ro, 11.04.2013

Olaru Sorin, *World Trade Center - colectie de teorii ale conspiratiei*, www.timpolis.ro, 10.04.2013

Atentatele din 11 septembrie 2001, ro.wikipedia.org, 12.04.2013

Photos : Remembering 9/11, in.news.yahoo.com, 15.04.2013

Imaginea principala: 9/11: The Day of the Attacks, www.theatlantic.com, 1.06.2013

Aselenizarea

Adrian Nicolae, *Aselenizarea – marea farsă a secolului XX?*, www.descopera.ro, 22.04.2013

Gabriela Costache, *A ajuns omul pe Lună*, www.scientia.ro, 22.04.2013

Teorii privind falsificarea aselenizării în programul Apollo, ro.wikipedia.org, 23.04.2013

Farsa aselenizării ascunde misiunile secrete pe Lună, www.agentia.org, 23.04.2013

Publicitate subliminală

Alexandru Safta, *Mesajele subliminale, o legenda urbana*, www.descopera.ro, 07.05.2013

Subliminal Advertising, www.snopes.com, 7.05.2013

Política de control a maselor, Grupul Bilderberg

Bogdan Biszok, *Secret: Grupul Bilderberg decide zilele acestea soarta Americii*, www.capital.ro, 15.04.2013

Dănuț Dudu, *Grupul Bilderberg nu spune nimic din ceea ce ar trebui să știe populația planetei*, www.financiarul.ro, 15.04.2013

Alina Stredie, *Grupul Bilderberg, reuniune „secreta” rasuflata cu perdea de fum si iz de cenzura la Roma* www.gandeste.org, 15.04.2013

Stelian Octavian Andronic, *Grupul Bilderberg și noua ordine mondială*, www.2blackjack1.wordpress.com, 15.04.2013

Moartea lui Mihai Eminescu

Informații preluate din filmul: *EMINESCU - omorât la comanda iudeo-masonică - jurnalist politic ce deranja francmasoneria*, http://www.youtube.com/watch?v=7QLKoJ_izgk, 14.04.2013

Roncea George, *Adevărul despre Eminescu – la 120 de ani de laucidere*, www.curentul.ro, 14.04.2013

Fefea Georgiana, *Eminescu - moartea misterioasă a unui geniu*, www.descopera.ro, 15.04.2013

Orginiei HIV

Paul M. Sharp & Beatrice H. Hahn – *Origins of HIV and the AIDS Pandemic* www.ncbi.nlm.nih.gov, 11 aprilie 2013

Alan Cantwell Jr., M.D. *The Secret Origin of AIDS and HIV: How scientists produced the most horrifying plague of all time - and then covered it up* www.whale.to, 11 aprilie 2013

Myron S. Cohen, Nick Hellmann, Jay A. Levy, Kevin DeCock & Joep Lange *The spread, treatment, and prevention of HIV-1: evolution of a global pandemic* www.ncbi.nlm.nih.gov, 11 aprilie 2013

Epidemiology of HIV/AIDS--United States, 1981-2005 www.ncbi.nlm.nih.gov, 11 aprilie 2013

<http://jclao.com/hivaid-cases-in-laos-jump-to-almost-5000/> - imagine

<http://www.kebaafrica.org/2011/08/reducing-hivaid-stigma-discrimination-in-ghana/> - imagine

Andrew, Christopher; Vasili Mitrokhin (1999). *The Sword and the Shield: The Mitrokhin Archive and the Secret History of the KGB*. Basic Books. p. 319. ISBN 0-465-00310-9

U.S. Department of State. *Soviet Influence Activities: A Report on Active Measures and Propaganda, 1986-87*. Washington D.C.: Bureau of Public Affairs, August 1987., pg. 33

Uzura planificată

Film: *Pyramids of Waste* - 2010

Planned obsolescence, en.wikipedia.org, 20.04.2013

<http://acvilaortodoxa.wordpress.com/page/107/>, 20.04.2013

n.b.sh, Planificarea uzurii = consumerism = capitalism, www.mareaabureala.wordpress.com, 20.04.2013

Sonya Kanelstrand, Step 12: How to Overcome Consumerism, www.blog.kanelstrand.com, 20.04.2013

Brian Scannell, Apple and Planned Obsolescence, www.happymediumstudios.blogspot.ro, 20.04.2013

Asasinarea lui J.F. Kennedy

Asasinarea lui J. F. Kennedy, ro.wikipedia.org, 15.05.2013

Cei mai bogați oameni din istorie

www.timpul.md, 08.05.2013

PROFESOR COORDONATOR

Rados Maria

MEMBRI

Alexandrescu Bogdan

Andrici Cezar

Aruște Andreea

Budan Laurina

Caratașu Cătălin

Cămănaru Vlad

Costoaea Traian

Cristian Calin

Florea Oana Lavinia

Grigoriu Anca

Gorgan Daniel

Gorgan Gabriel

Harțobanu Gabriel

Iliescu Ioana

Lungu Dominic

Murărașu Stefana

Nechita Mihaela

Negruțu Cristina

Oarză Angela

Ouatu Andreea

Trofin Roxana

Vițel Silviu Constantin

Va apărea...

CIVILIZAȚII DISPĂRUTE

TEORETICIAN AL CONSPIRAȚIEI:
NIMIC MAI MULT DECÂT UN TITLU ÎNJOSITOR
FOLOSIT PENTRU A RESPINGE UN SPIRIT ANALITIC